

SVĚDECTVÍ O ZÁCHRANĚ VÍROU V KRISTA

(1 .TESALONICKÝM 1,7-10)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 27. dubna 2025

Budiž vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu

Kristově a všude skrze nás šíří vůni svého poznání.

2 Korintským 2:14

I. ÚVOD: POŽEHNANÉ SVĚDECTVÍ BOŽÍ MILOSTI V TESALONICE

Pokoj vám, Bohem milovaní v Kristu Ježíši, domácí víry, milost i vám milí hosté. Děkujme Pánu Bohu za tuto výsadu společně ho uctívat v kruhu církve. Vždyť to je Boží láska, kterou nás zahrnuje, že můžeme věřit Ježíši Kristu. Boží Syn nás smířil s Otcem, když vymazal náš dluh, který jsme svými hříchy nahromadili a který bychom museli splácet na věčnosti v odloučení od Boží lásky ve věčná záhubě `daleko od Pána a slávy jeho moci` (2Te 1,9). Ale on nás zachránil ne pro naše spravedlivé skutky, ale ze své milosti, zadarmo, když se za nás Ježíš obětoval a my mu věříme. (Tt 3,5) Doufám, že i vy jste povzbuzeni, když jsme se už dvakrát dívali do 1. kapitoly 1. listu Tesalonickým. Je to tak nádherné mít před očima Boží dílo. Jak v Tesalonice učedníci Pána Ježíše lidem říkali, zvěstovali, kázali a dosvědčovali o vzkříšeném Ježíši Kristu, kterého Bůh poslal pro naše ospravedlnění. Jak tu vznikla nová místní církev, jak se osvědčila navzdory pronásledování od dalších lidí ve městě. Dívali jsme se na nádheru radosti z Ducha svatého, kterou měli tito čerstvě znovuzrození křesťané a která je tak odlišná od pomíjivé radosti světa. Mohli jsme sami vzít užitek z ujištění Božího slova o našem spasení. Vytrvalost ve víře navzdory mnohé tísně je potvrzením a ujištěním o Boží spáse. Asi nikdo z nás ještě nebyl kvůli Kristu vlečený davem rozhněvaných lidí před soud, ale vytrvalost víry se osvědčuje i v jiném druhu mnohé tísně, kterou každý procházíme:

- v našich pochybách o nás samotných,
- v našich vztazích s jinými lidmi, protože nejsou vždy jednoduché, a přece v nich máme projevat lásku,

- když nevidíme lidi obracet se ke Kristu, a to nás sráží do malomyslnosti, atd.

Jestliže v tom všem naše víra vytrvává, je to Boží ujišťování o naší spáse. Ale důsledky přijetí evangelia nemohou zůstat skryty ani před světem lidí kolem křesťanů, ani před duchovními mocnostmi, které nejsou vidět.

II. STALI JSTE SE PŘÍKLADEM

Mladá církev v Tesalonice se stala příkladem dalším křesťanům. Co se stalo v Tesalonice? Pavel, Silvanus a Timoteus tam zvěštovali evangelium – nejprve v židovské synagoze, jak čteme ve Sk 17, a potom po celém městě. Mnoho lidí, jak židů a také pohanů se k učedníkům připojilo, protože uvěřili ve vzkříšeného Ježíše, že je Kristus, Mesiáš, kterého dal Bůh pro naši záchranu. A navzdory hněvu a závidosti lidí, vytrvali ve víře a žili v radosti z odpuštění hříchů a smíření s Bohem. Den za dnem očekávali příchod Božího Syna k soudu nevěřících a ke spasení Božích dětí. Jejich nový život, který dostali od Pána, byl naplněný radostí a vytrvalým svěděním o Boží milosti lidem kolem sebe. To se stalo v Tesalonice před 2000 lety. A co se stalo, milí posluchači s námi? Tady, v Čechách, v 21. století?

- Slyšeli jsme stejné evangelium, jako tesaloničtí.
- Byl nám zvěstován stejný Kristus Ježíš, Vykupitel.
- Došli jsme ke stejnému pokání a víře v Krista, jako tesaloničtí.

Anebo nám něco chybí? Jak to, že se o naší víře nemluví všude po Čechách a na Moravě? Jak to, že si o naší víře nevyprávějí lidé sami? Jak to, že se slovo Páně nerozneslo od nás až na Slovensko? Co je s námi jinak než s křesťany v Tesalonice? Prozkoumejme oddíl ve v. 7-10 v 1. kapitole listu.

A. Příklad víry

- *7 Tak jste se stali příkladem všem věřícím v Makedonii a v Acháji.*

Čím se Tesaloničtí stali příkladem? První věc, kterou vidíme už ve v. 5 je, jak přijali evangelium. Uslyšeli od apoštola Pavla. Lukáš to zaznamenal ve Skutcích:

- *Sk 17:3 Pavel .... vykládal Písmo a dokazoval, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých. „A ten Mesiáš“, řekl Pavel, „je Ježíš, kterého já vám zvěstuji.“*

Ježíš je skutečný, jeho utrpení i ukřižování bylo skutečné a stejně tak i jeho vzkříšení. Není to pro ně mýtus ani jen princip, ale vtělený Bůh, který se stal člověkem a na lidském těle nesl odsouzení za hříchy jejich vlastní hříchy. Svou důvěrou v pravdivost evangelia se stali vzorem pro další lidi. Takže když o nich slyšeli ve městě, v dalších městech toho kraje i dál, po celé zemi, mohli si lidé říct o tesalonických křesťanech:

Oni věří pravdivosti Božího slova. Oni přijali jeho zvěst jako pravdivou zprávu. Ne jako výmysl lidí, ale jako slovo od živého Boha. Co Bůh řekl, tomu uvěřili, a to jim přineslo radost do života. To je první princip: věříš tomu, co říká Bůh ve svém slově?

Druhý princip, pro který se tesaloničtí stali příkladem dalším lidem je, že jejich nová víra se prokazovala v jejich jednání. Život ke slávě Boží vychází z důvěry Bohu. Pavel píše už ve 3. verši, jak si v modlitbách ustavičně připomíná jejich činnou víru! A stále za to vzdává Bohu díky! Víra, která se drží Ježíše Krista. Ta víra byla vidět. Dokonce pro ni byli pronásledováni. Rozezlení a závistiví židé v Tesalonice

- *Sk 17:6-7 ... vlekli Jásona a několik bratří k představeným města a křičeli: "Ti, kteří pobouřili celý svět, přišli i k nám, a Jáson je přijal do svého domu! 7 Ti všichni porušují císařova nařízení, protože tvrdí, že pravým králem je Ježíš."*

Už se neklaněli císaři a nevzdávali mu božské pocty, protože pravým Králem křesťanů je Kristus Ježíš a nikdo jiný. Neklaněli se žádnému člověku, ani apoštolu Pavlovi, ačkoli by ho mohli nazvat svým duchovním otcem. Křesťan se nemůže klanět žádnému člověku, ani duchovnímu vůdci jako zástupci Boha na zemi, kterému říkají papež. Křesťan se nemůže klanět druhým lidem, které druzí nazývají svatí a líbají jejich obrazy. Druhý princip: Pravým králem je Ježíš! Na tom stůjte a budete příkladem všem věřícím. Třetí princip, který tu vidíme, čím jsou tesaloničtí příkladem, je víra v radosti Ducha svatého. Ze své lásky Pán Bůh odpustil hříchy tesalonickým křesťanům. A stejná láska naplnila jejich srdce, aby sloužili jeden druhému usilovnou láskou. Jejich křesťanství neskončilo v neděli po shromáždění. Jak se minulý týden modlil

bratr Josef: podle toho se pozná, jestli člověk miluje Boha, jestliže miluje také Boží děti.

- *1J 4:20 ... Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.*

Bratrská láska, která vyžaduje úsilí, je svědectvím o živém Bohu. Autor listu Židům říká, jak taková praktická láska vypadá:

- *Žd 3:13 ... povzbuzujte se navzájem den co den,*

Důraz je tu, aby se naše vzájemná láska rozhojňovala a prokazovala neustále. Nejde o to si každý den telefonovat, ale je to kontrast proti tzv. nedělnímu křesťanství. Naše láska se projevuje, když se modlíme jeden za druhého, setkáváme se a modlíme se spolu, sdílíme své životy a napomínáme se a povzbuzujeme k víře a následování Pána. Tak žije živé tělo Ježíše Krista, církve. Víra v Krista nikdy nebyla určená jen do tvého soukromí, jako vztah mezi tebou a Bohem. Vždycky je křesťan povolán k prokazování lásky druhým v těle Kristově, církvi. Tvoříme takovou místní církev? Je naše láska usilovná nebo jsme jen diváci v hledišti a z povzdálí a bezpečí lóže sledujeme, co se děje na jevišti církve? To je třetí princip: vzájemná láska v církvi. Prokazujte lásku druhým a budete příkladem všem věřícím. Taková víra se stala příkladem lidem okolo. Příkladem dalším křesťanům v Makedonii a Achaji.

III. ŽIVÁ VÍRA V KRISTA JE „NAKAŽLIVÁ“ (V. 8)

- *8 Od vás pak se slovo Páně rozeznělo nejen po Makedonii a Acháji, ale o vaší víře v Boha se ví všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili.*

A. Křesťané zvěstují Slovo víry

Slovo evangelia se pak rozeznělo z Tesaloniky po celé zemi – severní části dnešního Řecka, která se nazývala Makedonie a kde vidíme v Písmu další církve – ve Filipis a Beroji, tak i po jižní části, Acháji, kde leží Athény a Korint. Zvěst Božího slova měla tak hluboký účinek na křesťany v Tesalonice, tak radikálně proměnila jejich život, že si ho nemohli nechat pro sebe. Včera jsem si z prstu vyndal třísku. Je to pro mě dobrá zpráva, protože mi nebudu mít zánět v prstu, ale není to zpráva, kterou musí slyšet každý člověk. Ale evangelium se z Tesaloniky rozeznělo. Dokonce se to slovo „rozeznít“

používalo pro zvuk trubky. Tak hlasitý, tak mocný zvuk, že je slyšet široko daleko. Jak daleko a jak mocně, to záleží na obsahu zprávy. O vyndané tříse z mého prstu vím já a teď i vy, a to stačí. Ale o Bohu, který odpouští hříchy vzbouřencům, kteří spějí na soud a odsouzení k věčnému trestu, to musí slyšet každý. To se týká každého. Bůh, který dává život lidem spějícím jistotně do záhuby! Bůh, který usmiřuje svět se sebou skrze smrt svého vlastního Syna! Povolání, aby každý se obrátil od svých vlastních cest k Bohu. To musí slyšet každý. A taková zvěst se rozezněla po celé zemi! Když se někde dnes rozezní zvony, každý široko daleko je může slyšet. A tady se rozeznělo slovo života od úst k uším všem okolo! Město Tesalonika leželo na hlavní cestě v Římské říši, která spojoval za západu Řím s východem, s Konstantinopolí. Taková D1 dnešní doby. Dodnes, v moderní podobě, byste ji našli pod jejím původním názvem Egnatia Odos, Via Egnatia. Dnes je z ní místy dálnice. Už tenkrát to byla silnice dlážděná, široká 4- 8m, s odvodněním a úpravou podloží až 1,5 m. Cestovali po ní obchodníci, využívalo ji vojsko k přesunům. A tudy se svědectví o víře tesalonických křesťanů rozšiřovalo dál a dál díky lidem, kteří tudy cestovali. Lidé si sami začali vyprávět o evangeliu a jeho dopadu na tesalonické křesťany.

- *v. 8b: o vaší víře v Boha se ví všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili.*

Důvěra Kristu má přesvědčivý vliv na další lidi. Jak rychle se slovo víry šíří díky obrácenému životu křesťanů! Vidíme už čtvrtou generaci křesťanů v Tesalonice: Nejprve Kristus je vzorem důvěry Bohu vpravdě. Po jeho vzoru jednají Pavel, Silvanus a Timoteus. Obrácení lidé v Tesalonice vidí, jak vypadá život víry na těchto třech bratřích (v. 5) a žijí stejný život víry. A teď se stali příkladem všem křesťanům v Achaji a Makedonii. Živá víra v Krista je „nakažlivá“. Tak o jejich víře si lidé vyprávěli a vědělo se o ní všude. Tak jsme se kdysi dozvěděli o modlitbách kladenského sboru. Jak se usilovně modlí společně před shromážděním – za to, aby se kázalo evangelium v moci Ducha svatého, aby Pán otvíral srdce lidí, za jednotlivé lidi, za služebníky, za další církve, ... Jejich modlitební úsilí se stalo příkladem a povzbuzením pro další církve, včetně nás tady v Ústí. Tak kéž bychom rostli tak, aby nikdo nemusel říkat: pojdte se podívat, jakou víru mají v tom Ústí, ale lidé by si sami vyprávěli o naší víře. Jak můžeme a máme do takové víry růst? Z Tesaloniky se rozeznělo slovo Páně (v. 8) Když porozumíme v porozumění Božího slova, bude ta pravda solí, která bude solit svět. Proto čteme Boží slovo, modlíme se nad

ním, vykládáme ho abychom mu rozuměli a věděli, jak podle něj žít. Učíme se rozlišovat dobré a zlé, znát Boží vůli. Proto studujeme Boží slovo na biblické hodině. Proto někteří jdou a zapisují se do kurzů na ČBI. Aby se to slovo šířilo, potřebujeme se za to modlit. Ve svém druhém dopise tesalonické církvi je Pavel prosí, aby se za ně modlili:

- *2Tes 3:1 A tak, bratří, modlete se za nás, aby se slovo Páně stále šířilo a bylo oslaveno jako u vás*

To slovo se šíří ze sboru – máme úžasné prostředky – bratr a sestra, Pavel s Markétou, vyvěšují vyučování nahraná tady ve sboru na webové stránky a FB, aby je mohli číst další. A opravdu, píše nebo volají lidé z dalších míst po Čechách a děkují za tuto službu. To slovo se šíří od úst k uším vždycky, když mluvíme s lidmi o evangeliu a jeho důsledcích.

IV. VÍRA SE ŠÍŘÍ I KDYŽ NEMLUVÍME

- *9 Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému 10 a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu.*

A. Svědectví beze slov

O živé víře v Boha a jeho Syna Ježíše Krista svědčí slova a také život. Pýcha v srdci člověka je největší překážkou, aby někdo naslouchal evangeliu a věřil mu. Ale tesaloničtí slyšeli Pavla a jeho spolupracovníky a pořídili se Bohu a jeho slovu. Ne vždycky je možné mluvit slova evangelia. Ale kamkoliv křesťan jde, kde žije, kam chodí do školy nebo do práce, tam všude svědčí o Kristově spáse a moci tím, jak žije. Tak nám to Boží slovo připomíná. Asi dobře známe příklad křesťanek, které mají nevěřící manžele:

- *1Pt 3:1 Stejně i vy ženy, podřizujte se svým mužům; i když se někteří z nich vzpírají Božímu slovu, můžete je beze slov získat svým jednáním, 2 když uvidí váš čistý život v bázni Boží.*

Čistý život, co to znamená? To je život, kde nedáváme místo hříchu a když přesto zhřešíme, spěcháme na kolena ke Kristu pro odpuštění a novou sílu jít v čistotě dál.

- *Ef 5:9-12 Žijte proto jako děti světla – ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; 10 zkoumejte, co se líbí Pánu. 11 Nepodílejte se na neúčinných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem. 12 O tom, co oni dělají potají, je odporné i jen mluvit.*

Lidé pro svoje potěšení a zisk dělají hanebné věci. My se na nich nechceme podílet, a to lidi dráždí. A to je svědectví o svatém Bohu. Děti ve škole mezi sebou mluví zle a sprostě. Dokud neuvěří, pak chceš svými slovy Krista oslovit, a ne mu přinášet hanbu. To je tvé svědectví o moci Ducha svatého ve tvém srdci. Nebo se lidé ve firmě podílejí na nekalé soutěži o zakázky. To je tvé svědectví o moci Ducha svatého, když se na tom nechceš podílet i za cenu, že poneseš důsledky. Ale není to jen to jedno místo z 1. Petrova listu o křesťanách, které mají nevěřící manžely. Abel už nemůže říct ani slovo, protože není zde na zemi. Ale ačkoli už zemřel, jeho láska k Bohu mluví i dnes. Žd 11,4. Ani Henoch již nemůže říct slovo, ale jeho důvěra Bohu je nám dnes vzorem.

- *Žd 11:5 Henoch věřil, a proto nespátřil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. 'Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.' Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.*

Zástupy a zástupy křesťanů svědčili za ta staletí svými životy o proměně srdce díky moci evangelia – ať to byli svědkové víry uvedení v Žd 11,32-40 nebo Hus, moravští bratři či jiní, pro nás bezejmenní křesťané, věrní Kristu. A Tesaloničtí k nim patří.

A. Od mrtvých model k živému Bohu

O čem si lidé vypravovali o tesalonických křesťanech?

O slovu evangelia, které slyšeli a uvěřili, o tom už jsme mluvili. Ale Pavel pokračuje:

- *9 Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému*

Obrátili se od model k Bohu. Řecký a římský svět byl plný model. A ve velkých důležitých městech to bylo ještě horší. Když Pavel odešel z Tesaloniky (Sk 17), dostal se přes Beroji do Atén. A tohle o tom píše Lukáš:

- *Sk 17:16 Zatím na ně Pavel v Athénách čekal [Silase a Timotea]; když shledal, kolik modlářství je v tom městě, velmi ho to znepokojovalo.*

I pro Pavla to bylo šokující! Znal římskou kulturu, vždyť Jeruzalém byl obsazen římským vojskem a správou, znal řeckou literaturu plnou božstev, vždyť četl řecké básníky (Sk 17,28). Modloslužba byla v řecko-římském světě hluboce zakořeněná součást kultury. I nově obrácení křesťané museli projít radikální změnou porozumění, co jsou modly, jak o nich Pavel píše do Korintu:

- *1K 8:5-7 I když jsou tak zvaní bohové na nebi či na zemi – jakože je mnoho takových bohů a pánů - 6 my přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho. 7 Ale všichni nemají toto poznání. Někteří jsou až podnes tak zvyklí na modly, že jedí toto maso jako oběti modlám; jejich svědomí je nejisté, a proto je poskvrněno.*

Ale tesaloničtí porozuměli, že modly jsou mrtvé. Modly jsou vymyšlené, i když ztvárněné do podoby soch, postav a příběhů. Naproti tomu Pán Bůh, Stvořitel a Udržovatel, jež nese všechno svým mocným slovem, je živý a skutečný. Svou moc prokázal přece na Kristu, když ho vzkřísil z mrtvých. (Sk 17,31) A tesaloničtí zakusili Boží moc ve svém životě: Duch svatý je přivedl k pokání a víře v Krista. Živý Bůh přináší lepší, trvalou radost. Mrtvé modly přinášejí do života člověka špatné, zlé ovoce, které nakonec bude zničeno. My lidé, kteří žijeme v 21. století v Evropě, se díváme na svět řecké kultury 1. století po Kristu trochu s pohrdáním, že? Jak se někdo může klanět modlám? Dřevu a kameni Sochám? Moderní lidé tohle nedělají, protože rozumí, že je to k ničemu... A přece je modloslužba každodenní součástí životů lidí po celé zemi, i když se neklaní dřevu a kameni. Modloslužba je totiž záležitost srdce. Odtud vychází. Daleko lépe budeme rozumět, co je modloslužba, když nám pomůže apoštol Pavel svým dopisem do Kolos. Ve třetí kapitole svého nádherného listu o ní píše. A to důležitější pro nás dnes, tady v Ústí nad Labem, v roce 2025 je skutečnost, že tato slova Pavel píše křesťanům, lidem, kteří uvěřili v Kristovu oběť smíření a dostali nová srdce, nové motivy Duchem svatým, ne neobráceným lidem! A přece jim píše:

- *Kol 3:5-6 Proto umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášně, zlou touhu a hrabivost, která je modloslužbou. 6 Pro takové věci přichází Boží hněv.*

Ještě pořád jsou v nás zvyky starého života, starého člověka, který žil pro sebe, a ne pro Boha. Protože milovat cokoli namísto Boha, je modloslužba. Všechno, kvůli čemu jsem ochoten hřešit, je modloslužba. Podívejte se do listu Koloským! Tak známé věci, které hýbou tímto světem: sex, život bez zábran, neochota se ovládat, touha po zlých a hříšných věcech a zkušenostech, peníze. To, co Bůh stvořil jako dobré a užitečné – manželskou tělesnou lásku nebo peníze, svět zneužívá a dělá z nich své modly. I křesťané v tom žili stejně, dokud je Bůh nezastavil a neobrátil jejich srdce od mrtvých model k sobě, Bohu živému a skutečnému! Ale kolosští křesťané potřebovali napomenout. Protože se zjevně ještě v těchto věcech potřebovali posvěcovat, potřebovali tomu porozumět a poslechnout. Potřebovali porozumět, že jejich srdce je znovu zatemňované, když si myslí nebo říkají, že je to normální, když lidi spolu spí před manželstvím, že je to normální, když se manželé podvádějí. A dokonce sami jednájí stejně jako svět. Potřebují porozumět, že peníze nejsou cíl křesťanova života, ale prostředek, který má sloužit evangeliu Boží slávy. Proto koloským křesťanům, stejně jako nám musí Bůh Duch svatý říkat stejné věci! Čiňte pokání a opusťte své zlé cesty modloslužby. Tesaloničtí to udělali, a proto se stali příkladem pro všechny věřící (v. 7) Porozuměli i problému modloslužby v otázce peněz. Podívejte, jaký lék si naordinovali proti takovému nebezpečí. Pavel o nich píše do Korintu:

- *2K 8:1-5 Chceme vám povědět, bratří, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii. 2 Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost. 3 Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost; 4 s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku. 5 Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám.*

Modloslužbu peněz zaměnili za štědrost pro druhé v Pánu a pro evangelium! Obrátili se od mrtvých model k Bohu živému a skutečnému.

B. Ke službě Bohu v očekávání na Jeho příchod

Nemůžeme si myslet, že my nemáme žádné modly, že nám je modloslužba vzdálená. Ale to je bláhové. Raději v modlitbě hledejme každý, co je tou modloslužbou v mém životě, kterou potřebuji opustit. Tesaloničtí to udělali. Ale nezůstali ve vzduchoprázdnu. Místo modloslužby se vydali do služby

živému Bohu (v. 9) Vidíte důležitost služby? Zaplňuje místo, které nemůže zůstat prázdné. Máme-li svlékat starého člověka v nás, musíme oblékat nového. Nyní můžeme to, co jsme dříve nechtěli a nemohli – sloužit živému Bohu! Služba Bohu začíná doma v rodině a pak v církvi, než dojde do světa. Pavel ale spojuje službu Bohu ještě s jedním:

- *10 a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu.*

To je možná nejdůležitější otázka. Proč tu Pavel spojuje nový život v Kristu a ve službě Bohu s očekáváním druhého příchodu Krista? Zde je totiž klíčová odpověď na naši otázku, kterou jsme si dnes položili na začátku: O víře tesalonických se mluvilo všude a na stovky kilometrů daleko byli další křesťané povzbuzováni Božím dílem v Tesalonice. To se stalo v Tesalonice před 2000 lety. Proč se tedy neděje dnes s námi v Čechách, v Ústí nad Labem, v 21. století to, co se stalo, dělo v Tesalonice? Vždyť jsme

- slyšeli jsme stejné evangelium, jako tesaloničtí.
- Byl nám zvěstován stejný Kristus Ježíš, Vykupitel.
- Došli jsme ke stejnému pokání a víře v Krista, jako tesaloničtí.

Jak to, že se o naší víře nemluví všude po Čechách a na Moravě? Jak to, že si o naší víře nevyprávějí lidé sami? Jak to, že se slovo Páně nerozneslo od nás až na Slovensko?

Upněte se na Krista! Čím více budete žít nyní s Kristem ve světle jeho vzkříšení a přicházejícího království, tím jasnější bude vaše svědectví slov i života lidem kolem vás. Možná malým, ale povzbuzujícím příkladem nám může být jeden z následovníků Krista, o kterém čteme v Písmu. Jan Marek. Začal dobře svůj křesťanský život a službu, pak ho ale selhal ve službě, když ji i své spolupracovníky Barnabáše a Pavla opustil uprostřed práce. Kvůli tomu se rozdělili i tito bratři, spolupracovníci před další misijní cestou. Tolik neshody z toho vzešlo! V Písmu už nevidíme, že by se tito bratři někdy znovu dali do společné služby. Ale když se Jan Marek upnul na Krista, Pán ho obnovil. Petr o něm ve svém prvním listě píše jako o svém synu (1Pt 5,13). A ke konci Pavlova běhu ž ho vidíme, jak ho Pavel církvi doporučuje. (K 4,10) Stal se tak svědectvím mnoha a mnoha křesťanům přes celá staletí. O takové víře a Boží milosti se vypráví dneska i po 2000 letech, a dokonce všude po světě, kde se čte Písmo. Máme-li být svědectvím lidem kolem nás jako tesaloničtí, klíčem není větší výkon, klíčem je větší přilnutí ke Kristu. On nás osvobozuje od

přicházejícího hněvu, proto se cele upněte na něj, a ne na věci světa. Odhodte svoje modly, ty vám nedají život. Upněte se na Krista! Služte Kristu! A pak si lidé budou čím dál více vypravovat o vaší víře a slovo víry se bude od vás šířit všude!